

RÖDLUVAN BLIR RÄDDAD AV SUPER- HJÄLTAR

KLOCKARSKOGSSKOLAN

Leif Oxenmyr

Tanja Ottosson

BARNBOKSVECKAN 2022

Rödluvan blir räddad av superhjältar

Det var en gång en söt liten flicka. Alla som såg henne tyckte om henne. Men allra mest tyckte hennes farmor och farmors katt Jansson om henne. En gång gav farmor flickan en mycket söt luva av röd sammet. Den passade henne så bra, att hon inte ville ha någonting annat på sig. Det var därför som hon sedan fick heta Rödluvan.

En morgon sa hennes mamma Prussiluskan till henne:

”Kom Rödluvan, jag har packat ner en flaska saft i en korg. Var snäll och gå till farmor med den. Hon är sjuk och svag och behöver någonting stärkande. Men gå innan det blir för varmt. Och framför allt, tänk på att inte vika av vägen, för då kan du snubbla och falla, flaskan går sönder och mormor får ingenting.”

”Och Rödluvan, tänk också på att du ska se på farmor när du hälsar på henne.”

Rödluvan lovade det och sa:

”Jag ska nog klara av det.”

Så gav hon sig i väg. Men farmor och katten Jansson bodde ute i skogen, ungefär en halvtimmes väg från byn.

När Rödluvan kom in i skogen, mötte hon en fe. Fen frågade vart Rödluvan var på väg. Rödluvan svarade att hon var på väg till farmor. Fen trollade då fram en bit kaka med hjälp av sitt trollspö. Rödluvan blev jätteglad och tackade fen så mycket.

Efter ytterligare ett tag stod Rödluvan framför det högsta träd hon någonsin sett. Uppifrån trädets topp hoppade en apa fram från ingenstans. Apan höll sin kompis Kaninen i famnen.

”Vart är du på väg, ropade de till Rödluvan”

”Jag är på väg med saft och kaka, sa Rödluvan”

Apan och kaninen tittade på varandra och började gnugga sina händer varandra. Då uppenbarade sig plötsligt ett hav av blommor fram Rödluvan. Apan och Kaninen sa att Rödluvan gärna fick plocka lite blommor att ta med sig till farmor.

Det gjorde Rödluvan och fortsatte sin promenad.

Efter ett tag stod ett elakt troll och en tomte mitt för stigen där Rödluvan gick. De ryckte blommorna ur handen från Rödluvan och sprang skrattandes därifrån.

Rödluvan blev ledsen och satte sig gråtandes på stigen.

Då kom vargen.

”God dag, Rödluvan”, sa vargen vänligt, ”vad gör du alldeles ensam här ute i skogen så tidigt?”

Rödluvan var inte rädd för vargen. Hon visste inte vad han var för ett elakt djur, därför svarade hon lugnt men snyftande:

”Jag ska gå till farmor med saft och en bit kaka. Farmor är sjuk och behöver någonting uppmuntrande. Men trollet och tomten har tagit blommorna som jag plockat till farmor.”

”Var bor din farmor då?” frågade vargen.

”Härifrån tar det gott och väl en kvart att gå”, svarade Rödluvan aningslöst, ”Hennes hus ligger mitt i skogen, under de tre stora ekarna.”

”Jaså, minsann”, svarade vargen vänligt.

Men för sig själv tänkte vargen: Jag är hungrig. Den här lilla flickan vill jag äta upp. Hur ska jag göra för att äta upp både flickan och hennes farmor?

Lugnt och stilla gick han en stund bredvid Rödluvan. Sedan sa han listigt: ”Har du sett så många vackra blommor, Rödluvan! Se dig omkring lite!

Och hör du så vackert fåglarna sjunger! Du går ju vägen fram som om du var på väg till skolan. Det finns ju så mycket att upptäcka här i skogen!”

Då tittade Rödluvan sig omkring och märkte hur solstrålarna glänste mellan trädstammarna. Och se så många vackra blommor det fanns. Här kunde hon ju plocka en ny bukett till farmor.

Hon vek av från vägen och plockade nya blommor. Knappt hade hon plockat en, förrän hon upptäckte en ännu vackrare lite längre bort. På det viset kom hon allt längre och längre in i skogen.

Under tiden sprang vargen raka vägen till farmors stuga.

Han knackade på dörren.

”Vem är det?” ropade farmor.

”Rödluvan! Jag kommer för att muntra upp dig! Släpp in mig.”

”Tryck bara ner handtaget och kom in!” ropade farmor. ”Jag är för svag för att orka stiga upp!”

Då tryckte vargen ner handtaget och dörren gick upp.

Den elake vargen rusade fram till sängen och slukade farmor. Sedan drog han på sig hennes kläder, satte på sig hennes nattmössa och kröp ner i sängen.

Under tiden hade Rödluvan sprungit från den ena blomman till den andre. Först när hon inte kunde bära fler kom hon att tänka på farmor.

Då skyndade hon sig till henne. Rödluvan blev förvånad över att finna dörren öppen. När hon steg in kände hon sig lite orolig, hon som annars tyckte så mycket om att vara hos farmor. Högt ropade Rödluvan:

”God morgon, farmor!” Men hon fick inget svar. Då drog hon ifrån gardinerna och smög sig fram till sängen.

Där låg farmor med nattmössan nerdragen i ansiktet. Hon såg så konstig ut. Då sa Rödluvan:

”Men farmor, vilka stora öron du har!”

”Det är för att jag ska kunna höra dig bättre”, svarade vargen.

”Men farmor, vilka stora ögon du har!” sa Rödluvan.

”Det är för att jag ska kunna se dig bättre.”

”Men farmor”, sa Rödluvan, ”vilka stora händer du har!”

”Det är för att jag bättre ska kunna krama dig.”

”Men farmor, vilken otroligt stor mun du har!”

”Det är för att jag bättre ska kunna äta upp dig!”

Och i ett huj kom vargen ut ur sängen och slukade den stackars Rödluvan.

Sedan kröp han ner i sängen igen, somnade och snarkade så att väggarna skakade.

Några superhjältar, som just flög förbi mormors stuga, blev förvånade: Så högt den gamla damen snarkar idag, det hörs ju ända upp hit! Vi måste titta till henne sa de allihop.

När de landat gick de in i huset. Snarkljudet var så högt att väggarna på huset skakade.

Superhjältarna kom fram till sängen, och såg att vargen låg i den.

Superhjältarna blev mycket förvånade. Men eftersom de trodde, att de kanske skulle kunna rädda farmor ur vargens mage, så använde de inte sina superkrafter på vargen. I stället tog de fram en sax och klippte upp magen på honom. Efter bara ett par klipp såg superhjältarna Rödluvans röda luva lysa. Ytterligare ett par klipp och Rödluvan kunde krypa fram och hon ropade:

”Åh, så rädd jag var! Det var så mörkt inne i vargens mage!”

Sedan kunde gamla farmor också krypa fram och hon var fortfarande vid liv. Rödluvan hoppade glatt omkring i rummet. Men sedan hämtade hon snabbt några stora stenar. Med dem fyllde de vargens mage och sydde sedan ihop honom igen.

När vargen vaknade, tänkte han kvickt springa sin väg. Men stenarna i magen var så tunga, att han föll död ner. Då var alla nöjda och belåtna. Superhjältarna, farmor och Rödluvan dansade av glädje.

Sedan åt de av kakan och drack av saften som Rödluvan hade haft med sig, och farmor kände sig genast bättre. Men Rödluvan tänkte för sig själv:

Jag ska aldrig någonsin mer lämna vägen och springa in i skogen ensam, när mamma har förbjudit mig det. Nästa gång ska jag ha med mig min mobiltelefon så att jag kan använda kartfunktionen.

Och om de fortfarande lever så dansar de nog ännu. Kanske finns de i en tik tok-video nära dig.